

ціна
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
17 сот.

Red. czas. „Dillo” we Lwowie. Pr. 20/125
W Imieniu Rzecznipolitej Polskiej! Sąd
otkrępowy karny, jako Trybunał prasowy w
Lwowie orzekł na wniosek Puokuratora Pan-
stwowego, że treść czasopisma „Dillo” Nr. 60
(10.4-8) z dnia 18. III. 1925 r. w artykułach
pod tytułami: 1) „Znudzające sęło” a) mędy
słowami: zakonodawstwo... a) cny; b)
propiniasia... a) sęło musio, c) zhegenur-
walasia... a) Naweden. 2) „Na byatrych
chwyłach polityk” a) mędy z słowami: huz-
uiz... a) Pryciaw, b) kordunw... a) Jak
Skryżsio, c) Polsece... a) ne chęce zawie-
ze znamiona zbrodni z § 63 a) u. k. ad 1.
2) b) c) występku z art. 2. XVII. 1882 No.

dokonana w dniu 17. marca 1924 roku
konfiskata za usprawiedliwioną i zar-
dził zniszczenia całego nakładu i wydał
myśl §. 493. p. k. zakaz dalszego rozp-
szczenia tego pisma drukowanego. Zar-
zem wydaje się niekar odpowiedzialnemu re-
daktorowi tego czasopisma, by oświadcze-
nie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym
numerze i to na pierwszej stronie. Niewyko-
nanie tego nakazu pociąga za sobą nast-
ępstwa przewidziane w §. 21. ust. druk. z 17.
grudnia 1862 Dz. p. p. Nr. 6. ex 1563. t.j.
zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do
400 Zł. P. Łwów dnia 14. marca 1924.

Зразкові інспектори.

Ревні і сумлінні інспектори та їх ковида. — Наша оборона. — Корисні для України і некорисні для Польщі закони. — „Кресовий“ обер-куратор. — Репресивні засоби на баранчиків божих. — „Repat mundus, fiat iustitia“.

„Слово Польське“ з 22. п. м. подає телефоном від власного корреспондента з Варшави під фансируючим написом: „Шкільні інспектори покриті за виконання зязикового закону“ таку інформацію:

„Після М. Прушиньскі, Корнєвскі, Заморскі і тов. зі ЗЛН. (Зависює людсько-народові) внаслід інтерв'ю до міністра освіти і внутр. справ в такий спосіб:

Шкільні інспектори в східних повітах збиралися ревно й сумлінно до виконання закону з 31. липня 1924 про викладову мову в асимілюючих школах на осові інструкції вищої шкільної влади. При тому поступали з безоглядкою справедливою, не кричали Українці (Rusini), а як той закон корисний, як для Польщі, ставлять у загрозу, а не тільки теж служили культурі потреби польського населення.

За ту чесну поведінку інспекторів згодом несподівано ковида. А саме в наслідок безвідставних обанувачень українських агітаторів, розпочато допитувати інспекторів, а навіть заарештувати в урядових, в останніх деякі німці місце заміщення в чинності шкільних інспекторів на підставі спільних, генерального міністерства внутр. справ. В той спосіб скандально інспектор в Бельсько-го з Рудок і Галицького з Жовни, а майже прозиває це й іншим інспекторам“.

Супроти того інтерв'ю проти-ставляється тому, щоб міністерство внутр. справ пмішувалося в шкільні справи, щоб їх полаго-

джувано з поминенням шкільних властей другої інстанції (куратора Соборського, Янелського і ин.), бо це „вводить повну деморалізацію до шкільної адміністрації“. Вищі інтерв'ювані домагаються повної сатисфакції для покритих інспекторів.

Отже через цілу інтерв'ю червоною ниткою тягнеться кри-да зразкових, ревних і сумлінних інспекторів, крида за реалізацію закону. Превіш раз приходить говорити не лише про українські ковида, але й про польські. І хто скридав тих баранчиків божих? Не гайдамаки, не гака-тисти, не большевисти, тільки вищі польські влади, і то важко покриті їх за виконання зязикового закону. Але щастя, що за ними побивається М. Прушиньскі, член великого сеймового клубу. Ми вже хотіли протестувати проти насильства, заповідного на зразкових інспекторах, але в цьому виручив нас ЗЛН. Тому можемо бути спо-кійні, довіряючи безоглядній справ-дливості, в переконанні, що те „завішення в урядованні“ є тільки „страхи на Лях“, отже що покритим інспекторам називає во-дос з голови не впаде за їх ревну і сумлінну працю.

Та в самій інтерв'ю є кілька квіток, які обесмілюють і самих інтерв'юванців, і боронених ними, а важко покритих інспекторів. А саме такі безсторонні і гуманні польські дії, як Прушиньскі і За-морскі заповідають сойм, міністра і шийн сайт, що новий шкільний закон є корисніший для України, як для Польщі. Не будемо приво-дити відповідних постанов закону з 31. липня 1924, ані виконавчого розпорядку до нього, бо наші чи-тальники вже мали час і нагоду позна-йомитися з цими великодушними подарунками, та все таки дещо див-не є, що за тими знаменитими за-конами голосували всі польські сойміві фракції проти розлучен-ного спротиву України. Дивне є й те, що за тим „кориснішим для України“ законом розглядався й сам М. Прушиньскі. Отже в першу чер-гу польська публічна опінія повин-на потягнута до відповідальності ЗЛН. з Габсбургів, Прушиньским і Заморским за шкідливе ділання на некорист польського народу всупереч польським інтересам.

Однак можна допустити й таку можливість, що ашепольські ва-тажки є типу „mądry Polak po szkodzie“. Спершу ухвалили неко-рисний для себе, а незвичайно ко-рисний для України закон, а тепер волоса виривають собі з голови, жалкують своїх „ідеалістичних“ по-риків і роблять все можливе, щоб направити лихо. Так воно справді й є. От що з цього приводу під-носить інтерв'ю Українського Сей-мового Клубу з 6. п. м. до міні-стрів освіти і внутр. справ:

„На території Ст. Галичини поруч дер-жавних шкільних властей існує ще інша влада, яка має рішачий вплив на поведінку державних шкільних властей. Тією владою є народові органі-зації з пос. М. Прушиньским на чолі. Цей останній видає обіжники до шкільних інспекторів, як вказу-ють інспектори наслідувати праву украї-нського населення на полі шкільництва. Змст тих обіжників п. Прушиньского був оголошений в соціалістичній, наро-дницькій і лівійській пресі. Хотим унемо-жливляти українському населенню вико-ристання приваг. Йому шкільним законом з 31. липня 1924 прав, помітив тойже Прушиньскі в „Сл. Пол.“ кілька статей, в яких визнає шкільних інспекторів уне-можливляти українському населенню вико-ристання згаданих шкільних закнів. Після п. Прушиньского визнає багаті плоди. Шкільні інспектори всупереч постановам обов'язуючих законів наслідують їх і хо-чуть унеможливити здійснення тих за-конів в відношенні до українського на-селення“.

Так представляється інспектор-ська ревність і сумлінність під дик-татом пос. М. Прушиньского. А „мудрим по шкоді“ став М. Пру-шиньскі, фактичний презес „Звйон-"

ак-у орган. народових“ і германі-чійській політики на „кресах“ такі після ухвалення янкіоних законів, а особливо після оголошення знаме-нитого виконавчого розпорядку до шкільного закону. Він не лише від-бував спеціальні наради з інспекто-рами, не лише інструував їх обі-жниками, але й писав прилюдно і без-карно в „Сл. Пол.“ ще в лютий п. р. (ч. 45 в 13. лютого):

„Супроти досі нечувано маної (поль-ської) — Ред.) акції за викривленням шкільного закону, треба, щоба го-ловні шкільні інспектори, які не бод-ли найменшої (?) участі в спробах поліпшення школи і відносно відбивають від інших своїх товаришів, спочаї за-провадлення і діяльних інспекторів (в поль-ській українській школі. — Ред.) тощо заставляючи над о'б'явками, що мають тяжать Польща суспільність даного по-віту повинна помістити в пресі, а одно-часно мусить пайти репресивні засоби на випадок кар'єрної безпечності і зажадати іа-тервенції вищих властей“.

Треба об'єктивно визнати, що шкільні інспектори не хотіли напа-жуватися на „репресивні засоби“ польської суспільності, але одно-часно почали ревно й сумлінно під диктатом пос. М. Прушиньско-го ломити обов'язуючі закони. І так, як ми вже зазначували, тепер „за-вішений в урядованні“ рудеський інспектор Беньовскі заявив на сесії громадських писарів 3. п. м., що слід вимагати остемплювання де-клярацій по 30 сот. Крім того за-явив, що не буде приймати декла-рацій про школи, в яких з украї-нська мова навчання. Про україн-ських священників висловився він на сесії айтів: „Popi nie mają co robić i agitują wśród ludności za wprost-aniem deklaracji“. Знову ж жовдів-ський інспектор Гават просто не приймає декларацій, виповнених по українськи. Не краще списують шкільні інспектори в Перемишлі (Фішер), в Коломиї (Бяловон), в Старім Самборі (Соколовскі) і ин.

Всі ці надузяття, інспіровані М. Прушиньским, є нічим иншим, тіль-ки „уважанням слухних куль-турних потреб польського на-селення“.

Так представляється ревність, су-млінність, справедливості і інші сам-гелльські прикмети „кресових“ шкіль-них інспекторів, невинно покрит-джених „в наслідок обанувачень українських агітаторів“. Ясно, що на сторожі закону стоїть Прушинь-скі, Беньовскі, Гават, Фішер, Соко-ловскі і інші ашепольські дічі, а не „українські агітатори“. Тому дивує нас, що М. Прушиньскі як шляхом інтерв'ю шукає сатис-факції для покритих, замість випробованої і скорченої пропе-дури. „Українських агітаторів“ слід

уючого збройного стану поодиноких держав, до можливих меж. Прези-дент Зедіненіх Держав дасть по-чин до такої конференції шойно го-ді, коли дусилля Ліги Націй у данім напрямку виявляється дарем-ним. Речинець такої конференції був призначений на липень, у спо-діванні, щодо цього часу буде ра-тифікований женевський протокол; вона відідала у цей час в наслідок передання долі протоколу шойно на вересневу сесію Ліги Націй.

Факт, що Кулідж уживав заходів до скликання такої конференції у нинішній мент вказує найкраще на те, що Америка не вірять у справ-ність Ліги Націй. Лондон іде на руку Вашингтона. У такій кон-ференції мали би спершу п'яти участь уряди Лондону, Парижа, Риму та Токіо. Кулідж мав уже ви-готовити програму з новим дер-жавним секретарем Кельогом і мав навіть діїти до порозуміння з го-ловою сенатської комісії для зов-

нішних зносин — Борагом. Амери-канський уряд з гадки, що перша ванінгтонська конференція скін-чилась невдачею тому, що не в силі була відповісти обмеженим відносно флоту. Нова конференція мала би торкнутися сухопутних сил і воздушних. Лондонський „Дейлі Телеграф“ з 17-го п. м. каже, що згадана конференція вплине невід-ждливо на найближчі розмови со-юзників держав, а „Дейлі Нью“, що Зедінені Держави будуть впливати на Францію в напрямку обмеження зброєнь.

Ясно, що коли Англія та Зеді-нені Держави вийдуть у союз оснований на взаємній гарантії пакті — в європейській політиці вирине новий момент, який зава-жить на зясуванні нинішньої неясної атмосфери. Англія не міючи змоги змінити європейської політики у внутрі, хто зна, чи не скоче вплину-ти на неї зовні.

М. ВОЗНЯК. 12) Шевченко й княжна Репніна.

Раз увечері по чаю він сказав мені, що хотів би поговорити з мною на самоті. Я пі-шла з ним у велику вітальню, й тут мій милий Шевченко, такий добрий і сердечний, що, зда-валася, ніхто не важисиб завадити йому біля, оповів мені ставшеним образом, що й наві- йому лист цього фальшивого друга, й оповіда-ючи, плакав із болю. Бачити мушину, як плаче, зокрема коли гаряче любив його, почувати, що його поминали, — це дуже боліло; я не знала, що сказати, що зробити, щоб потішити його; я пригорнула його голову до моїх грудей, об-няла його, поцілувала його руку, цілувала його ноги. Я хотіла йому доказати, що коли най-шовся негідник, котрий замість того, щоб су-мувати над таким страшним положенням речей і разити, гордиться й почувати себе щасливим, бачучи, що генійний син його рідної країни визволився від цього сорому, ставити йому його в провину, то є істота, що ставити благородні почуття й святий огонь вище випадкових об-ставин народження. Мені вдалося успокоїти його. Він зavesелівся й оживився, переходячи з дивного легістю від суму до веселости. Найближчого дня він відїхав, був несприятливим півднем для й вернувся, хоча крім мене ніхто не ждав, що він так швидко вернеться. Я розмовляла з ним кілька разів, працю шораз більше виходила на-впер мій потяг до нього; він відповідав мені докопи теплим почуттям, але пристрасним, ніколи Глафіра з своїми двома обитованим

відїхала віддати своїх тіток, сестер її батька, що жили близько Полтави; вона була відсутня більше місяця. Мене розстроїв її відїзд; Ше-вченко, що був при її відїзді й бачив мій сум, зостався, як здається, шлюком байдушим; Капіст на його місці сказав би мені прителське слово. Два дні він був мовчазним і холодним, хоч я промовила з ним сливе увесь день тому, що він працював у маларії Глафіри над портре-тами дітей мого брата, а я займала їх, щоб вони сиділи тихо. Однак останні три дні його перебування він був сердечний, по братньому ніжний і добрий. Нарешті настав день і час його відїзду. Я з слозами кинулася йому на шию, перекрестила йому чоло й він вибг із кімнати. Від того часу я мала від нього один лист, котрий привів Капіста в лютість, але котрий я розумію инакше: це — не любовний лист; в цій листі він називає мене сестрою й правда, говорить мені „ти“, але цей лист не треба оці-нювати так, як колиб його написав мені який-небудь кавалер. Шевченко — дитя природи й не має жадного виображення про те, що ви-падає; однак у нього багато такту, доброти й пошани до всього святого, тому він з усіма чесний, пошанний для старших і всі його люблять. Навіть мама, що так мало знає його, дуже симпатизує з ним, а батько навіть любить його.

Він відїхав від нас 10. січня. Після того він ще кілька місяців прожив у наших місцевос-тах, але до нас більше не заїздив; чи не ле-гководність, чи делікатність, я не знаю. Тепер він у Петербурзі в Академії мистецтв.

Така моя історія. Тепер я повинна вам сказати, що Капіст несподіваний, що я кохаю

його й що я втратила голову. Як дуже при-зана до нього й не перечу, що колиб я бачила з його боку кохання, я може відповіла б йому, пристрасно, але що я ніодної мінутки не могла помилитися щодо цього, то я зараз мавла цьому почуванню місце серед тих, котрі очі-суються зреченням, і мені ні трохи не довелося би робити собі докір за нього, колиб я не по-винна була признатися, що воно за дуже захо-пило мене так, що я забула мою Бідлу, стала млява й недбала в молитвах і далеко менше строга в моїх читанні, а потім холодна й ксь-час так забийчо настроєна, що мені здавалося — я втратила віру. Капіст просив мене написати вам; я відповіла йому, не можу, я зосовала. „Це слово доказує вам, — заприміть він, — що те, що відбувається в вас, пагане“. В ті самі часі, коли я так була зайнята Шевченком і так хвилювалася ізза нього, мене мучили ще ріжні речі, що їх правдоподібно я декше пере-носилася, колиб моя душа була ближче до Бога. Я дуже страждала, й Капіст був такий добрий, як я не можу й оповісти“.

З дальшого тексту листу княжні Репніної до Шарля Ейшара треба згадати про те, що княжна в тайні держала свою історію з Ше-вченком перед матір'ю. „Мама нічого не знає — писала вона — про подробиці моєї історії з Ше-вченком: цієї радості я позбавлена. Мама не ро-зуміє мене, й Капіст радий не оповісти й про це все; вона розстроїлася тому, що моя пішла у своїх здогадах ще значно дальше ніж Капіст“.

Стільки про відносини княжні Репніної до Шевченка в листі до Ейшара.

(Продовження буде)

**ДИВАНИ
ФІРАНКИ
ПОРТИЄРИ
СПАЛЬНІ**

**ХІДНИКИ
КАПИ
НАКИДИ
ІДАЛЬНО-САЛЬОНИ**

**КОВДРИ
МАТЕРАЦИ
ПОДУШКИ
ОТОМАНИ**

**ДРЕЛІХИ
МАТЕР. МЕБЛ.
СІННИКИ
ЗАЛ. ЛІЖКА**

ЙОСИФ ШУСТЕР, Львів, Рутівського 10. Телефон ч. 32-54.

Перероблювання ковдр, матраців в однім дні.

вів у статті „Шістьмай п'ябесні“, а на скаржні листи у статті про збори Громадського Т-ва у Празі в честь Маса-жана і за дві новинки.

— **Пашпортні тодішні.** Число тих, що виїжджали за кордон, щоразу збільшувалося. У зв'язку з цим фактом, міністерство внутр. справ поручило доклавати суворіше ставитися до тих, що старалися за пашпорт. Умовини державного статусу в розглянутих пашпортних клоках грають роль лише при пашпортах, що доводяться до пошуків, а не при особах, що виїжджали за кордон для туризму.

— **Мов на Крайні.** У рашійській поліції заведено банду опришків, складену з чотирьох людей, які на протязі кількох днів грабували, вбили та збили людей. Головою її є якийсь Гураль — місцецького походження, а не при особах, що виїжджали за кордон для туризму.

— **Забавлена колоса.** При дискусії над заведенням трьох присередних колосів, підлегав спеціальному винятковому статусу, що мав би дати легорую безпеку „хресів“, блоруський посол Тарашкевич звернувся увагу на деякі юридичні заходи. Так колоса, на які не буде чинити жодної лави мешканці і яка призначена лише для сторожових, обіймає те ж саме й не більше як 30000 км², себто по всьому є річка річка Більші. І сказав, що подумують собі безлітські — та їх робитимуть французькі дипломати, коли трощатимуть про такий територіальний переріз польського уряду.

— **Однорозетові банноти** будуть замінені однорозетовими баннотами. Немалою дією, з якого матеріалу буде це золото, зате відомо, що з золота воно не буде.

— **Клясичний свідок.** Фіктивний свідок, який свідчить в суді, що він був в суді, розстріляний за злочин на військовому полігоні, був Маріон Цюваскі, підозрює індивідуум, який виступав тоді на допросі в суді як корольний свідок поліції. Поза цього закінчилися розправа проти того самого Маріона Цюваского, як проти несправедливого — злодій. Його засудили на 3 роки тюрми в'язниці.

— **До філій і коунів Т-ва „Учительська Громада“.** На дні розсуду, Українська Школа, журналь Т-ва „Учительської Громади“. Вважається всі філії і кружки з'єднані негатию Головного Визіа, яку клясичні примірники належать виставити для кожної філії і кружка для їхніх членів. Рішення передплата 12 злот. Шлях злишка 3 злот. Повідомлення й передплата надсилає на адресу: Григорій Микетів, Львів, Іронеюська ч. 18, 1644 1-1. Визіа.

— **Гетьман Мазепа у Львові.** Відчужає 19. ч. м. висвітлює Кіно Паса ж у п'ясики Михайла (П. пов.) драму на 6 дій п. з. „Гетьман Мазепа“.

3 судової салі.

„Тайне товариство в Чеснихах“.

Дня 16. березня 1924 підкомісар Гляйб доставив до арешту окр. суду в Бережанах громадян Чесних: 1) Степана Шеємету званого Овдовського, 2) Олексія Мозоцького, 3) Михайла Засулю, 4) Радисла Шеремету ученика 5 класу гім. 5) Степана Шеремету званого Балаба, 6) Семка Гриняка, 7) Михайла Несторка під замітом злочину головної зради, полове-ного через те, що з кінця 1923 р. і в перших місяцях 1924 р. засудили в Чесних такий гурток УСДП, представляючи як доказ їх виписки з списку членів гуртка, легітимний та київський „Комуністичний маніфест“, „Комуністичний понос“, „Засади комунізму“ і часопис „Земля і Воля“. Підсудні просили в суді вкрати в 5 місяців до дня 8. XI. 1924. їм вручено акт обвинувачення в нападні провину приналежності і засудження тайних стоваришень з § 285, 286 і 287 зк. Акт обвинувачення справився на змисленнях свідків о. Євгена Вітошинського парота і Миколи Ромаша, управителя школи в Чесних. Дня 11 березня 1925 всі підсудні явилися на розсуді перед окружним судом як звинувачені перед обвинуваченням. Іншими розправа виказали, що підсудні в серпні 1923 р. засудили в Чесних гурток УСДП, а влітку членські вказали і доклади дитак на пресовий фонд, на політичних вказів, а поза тим морали в селі збіжжя, зате до млина, змолоти, а мукі передали сім Михайла Камінського, що приїхав за голоду. Крім того рішав одному з бідних купити корову, а Степанові Пастер-вакві зборио працювати виставити стодо-лу. Тим замірає членів гуртка УСДП, перешкоди несподіваний арешт. Свідки ствердили, що членів гуртка, яким за тридцять своїх батяків в Чесних, ко-три не перед війною засудили нестатутне

товариство взаємної допомоги бідним в селі при вказівці 2 К від члена на 150 асигнованих членів дійсно доно-ави батяків ді, хотіли майже всіх батяків асигнувати при гуртку УСДП. Гурток УСДП існував від серпня 1923 до 27. II. 1924, в котрому тоді підсудні отержали листку про „політичне приналеж-ність“ Секретаряту УСДП, в Львові, снім сій гурток в Чеснихах асигнували, та постановили, ким як член читали „Просвіта“ в Чеснихах замість продов-жувати свою гуманітарну діяльність.

Свідки о. Вітошинський і Микола Рома-ш замінив свої обвинувачення йнакше в той спосіб, що про існування гуртка УСДП в Чеснихах доповідає щоразу на сесію 1924 р. яке по закінченню гуртка на міст Радистівства в Чеснихах, котрі на часі снім гуртка читали проклами. Свідок Микола Ромаш, покла-вний голова Заміної Учительської По-номі в Рогатині, як це годиться модерно-му управителю школи, заповідає по покла-сці. Свідок підкомісар Гляйб на питання оборони, чи відомо йому, що закінство-воні жим у в'язницях київські та часо-писи переписували і прописували змислю-воні змислю, відповів: так. На питання обо-рони, чи відомо йому розпорядок міністра внутр. справ з дня 17. II. 1920 ч. 2151, в котрому міністер вказав, що політич-ні орг. організації спеціально метю і структуру не підлягають примусовій легалізації і не підлягають під поняти-стотарівство або союзів в розумінні за-кона з дня 6. I. 1919, відповів, що такий розпорядок йому відомий і що той роз-порядок він читав у статисті в Рогатині з р. 1920. На питання оборони, чому зна-ючи про той розпорядок і знаючи, що в основі того розпорядку гурток У. С. Д. П. існує законно, запротроу невин-них людей до арешту, відповів, що поставили їх і потягли до карию від-визначили за те, що про існування гуртка йому нічого не сказали. На питання стосиків, чи відомо свідкові те, що пар-тиї гурток УСДП в Чеснихах яко опо-вісти в часописі „Земля і Воля“, що в Чес-нихах заложено гурток УСДП, відповів послібно: „Zemli i Wol“ nie straletem, jej nie przestępowaletem, gdyż nie jestem kompi-ziat“. Після кількохгодинної розправи, по-мощи прокуратора і оборони трабував виголосити присуд, котрий підсудних з ви-ком Степана Шеремету званого Овдов-ського, звинувачено від них і кари, при-каючи, що гурток УСДП в Чеснихах від дня 26. березня 1923 до дня 27. січня 1924 на основі обов'язкових законів існував законно. Степана Шеремету зк. Овдов-ського признали винними в злочині з § 285 286) з. к. і засудили його на три міся-ці арешту, котру до кари сконсумовано відбутим слідчим арештом, прийняючи в вини засудженого те, що у власновій його нотатці знайдено записку. Відмови-ти члени і зрозуміли під фірмою читали“. Засуджений зголосив жалобу на вказаності. Всі підсудних Сорина д-р Мих. Вахидий.

Зі спорту.

Бокс.

Бокс — це рід спорту у нас майже зовсім невідомий, а впровадженню його лише одиниці, яких на п'ятих можливостях по-чисити, та й ті приваля його по більшій часті за компанію. Сильний розвій боксу на міжнародній арені займається доперва після світової війни: на олімпійських ігри-щах стрілецького його щоразу в 1920 р. в Антверпені. В західних краях Європи, а особливо на океаном, бокс ділюва сьогодні на до небувалого розвіту, а в Америці з одним з найбільш люблених спортив. Під впливом інших націй, особливо на-ших найближчих сусідів, починає находити і серед наших спортсменів щораз більше прихильників.

Дуже часто (особливо у нас) можна стрітнутися з закидами, що бокс — це ординарний і брутальний боротьба пестукини, яка не є ні естетична, ні приємна, ні здорова. На мою думку так казати може лише той, хто боксу ніколи не бачив, ніж не цікавився, а внає про нього лише десь з іностраних в часописах, чи з подібних джерел.

Бокс є спортом, раг ексцелленс мужес-ким. Свід його політики перетіс на дві частини: тренінговий і змагальний. Бокс тренінговий дозволяє нам використати всі його прикмети без боротьби з противни-ком. Коли хтось не має до неї охоти, може вправляти ріжні асисти вправи, як вправи ліковими і т. п., далі вправляти удари в ринг-бейл, або спеціальний мішок, а врешті вправляти також з проти-вником, але таким робом, що про кож-дий рух повідомляється його агору, а він вже відповідно заспокоєний приймає удар.

В такій тренінговій формі управління бокс є вкрайно дуже партійною, далеккою від всякої брутальності і є доступний для кожної пересічної людини. Бокс тренінговий є вже остаточно фільмою тому, що тут діло йде вже про побіду над противником, а тим самим про асисти удари в асисти-воні мішок; впровадженню його і бачи участь в змаганнях можуть лише люди добре збудовані і здорові, яких сеще й легше є без закладу. Крім того вимагає він ще великих здібностей в шматках. Влітку 8 сім боротися, коли ведеться з великих і митних рукавицях, не є так брутальною і страшною, як може комуся здаватися ви-даватися. Хто бачив прикладється, прийд-де напевно до цього переконання.

Бокс, як і кожний інший рід спорту, вимагає дуже високо на фізичній і моральній парадигмі одиниці: п'ять схи-плюючись майже цілу мускулатуру. Мати-лі працюють дуже сильно при найкоро-ткішних скоках, відскоках, випадах; заміна, які мусить завадати ріжні удари, підтримувати і відбивати удари противни-ка, працюють також так інтенсивно, як в жодній іншій спорті. Надзвичайно мікро-матіоно є праця кидання — схиляючись рути мусить він виконати в часі боротьби, щоб утерпівся перед нападми проти-вника, або дбати за нього! Ріжко розвиває бокс легкість і серце. Влітку виробляє бокс еластичність і гнучкість су-ставів.

Крім цих похмет фізичного характеру виробляє бокс міцність, півність себе та енергію і силу волі в більшій ступіні, ніж жодний інший рід спорту, а також здіб-ність моральну і шкорті селі. На змислю похметів реакції моментально — п'ять влітку бокс. А всі ці прикмети такі потрібні нам!

Саму техніку боксу і спосіб ведення змага-ється також описувати тут, але хто дим цікавиться, матиме ріжку народ побачити таку боротьбу в бою в Спортивній ве-чері 25. ч. м.

Р-4.

† Посмертні згадки.

Степан Любомир Паньківський, уч-тель в Білці, помер несподівано 24. люто-го ч. р. в 30 р. життя. Польський — старий син місцевого парота о. Іларія Паньків-ського, буючого візектора духовної се-мінарії у Львові — по сімдесяти гімнізі, похмичаний в 1914 р. до війська похмич-службу як поручник артилерії цілий час світової війни на італійській та руму-нській фронті. Після перелоту брав удія в бокс в хімічній відділку аж до переходу хімічської групи за Кар-пати. В 1922 р. вернувшись домі, доповнив семінар, матуру та учительова в Білці, де за недовгий час свої праці зобов'язав собі пошану та симпатію місцевого се-диства. Воєнна служба та перебування в табірній злишній його асосова та пере-часно загнали в могилу. В похмичній стра-тив батюку в короткім часі вже другого та останнього сніг.

1640 1-1

Ангіліна Шараневич, вдова по учите-лю, померла дня 18. березня 1925 р. в до-рі свого сина о. Михайла в Перемі, пе-реживши 76 літ. Вічна їй пам'ять!

1645 1-1

ОПОВІСТКИ.

Укринський Наддніпрянський Хор

Д. Мотка.

Середа 25. III. м. Самбір.

Четвер 26. III. м. Самбір.

Субота 28. III. м. Самбір.

Неділя 29. III. м. Самбір.

1230 1-2

На „Рідну Школу“ зложили в зо-тих ВП. Лавіно Шершина, бандурств 1645, як 10 проц. доходу з концерту в ді-вочому семінарі УПТ-ва та в гімназії СС. Васильяков у Львові! Всех о. М. Зинке-вич, парот Соколі 5, як негражданин гоно-рар від Т-ва „Пейстер“ за оцінення шко-ди І. Луначар. ВП. Жертводавцем шира подяка. — Головна Управа УПТ-ва.

1647 1-1

Пригадуємо, що Загальні Збори свя-щенничого коопер. „ВПАНА ДОПОМОГА“ відбулися в Львові в четвер дня 2. IV. ч. р. о год. 3. попоз. в локалі Т-ва „Се-ла“, авт. Крайська 17.

1641 1-1

Дрібні оголошення.

СКЛЕП з трафікою, всі будинки та два моргів землі першої класи на продаж. Цна 6000 злот. Зголошення Медичної Кухні Канади Прохм. 1629 2-2

МАЛІ парселі при Куршарківській де-розі до грошани. Відомість: д-р Ст. Шухевич, Чарнишського ч. 24. II. п. 1636 2-2

НЕГАЙНО пошукуються інструктори на село до ученика II. кл. гім. Зголо-шення з усіма селами до перекладного уряду в Рівнях п. Медичної коло Дро-гобича. 1646 1-4

РОНИЦИЕНТА початкового або з практикою приймат селаск асисти д-р Степан Балан в Тернополі, авт. Терно-вського ч. 6. Б. 1635 1-3

НЕГАЙНО на продаж баянний гитарі в середмісті Львова за ціну тогари в урядженні Зголошення під „Виза“ до Адміністратії „Діла“. 1643 1-4

ПОШУКУЮ пали, доброї утилізації (дротівкової), яка приготувана ба ученика 4 кл. народ. ш. гімназії. Прош-уючи дисотно. Зголошення нагаз до на-родняльного уряду Літин почта Стрілка-ров. 1639 1-3

Присилайте передплату!

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакції не відпові-дає.

По перерві викликаний відносинами похмичаний, одержати можна знова славне, медалями світових зма-статиче і від 20 літ асисти ука-завше патріотична усмирення біля ре-матизм як також всімлі лонанні

„НЕРВОЛЬ“ д-ра ФРАНЦОЗА в ТЕРНОПОЛІ.

Цістаті можна в всіх аптеках жид-кою зразком „НЕРВОЛЬ“ д-ра Фран-цова з маркою охороженою СИЛА з МОЛОТОМ або просто під адресою Д-Р Ю. ФРАНЦОЗ 1524 аптека в Тернополі ч. 41 7-8

Конкурс.

Повітовий Союз кооператив в Кош-чиних оголошує конкурс на посаду по-вітового агронома. Вимагається виспе ріш-ниче обов'язання і рекомендації укр-аїнських кооперативних установ. Посла до об'єкти селаск. Успів віста умови. 1633 2-2 Управа.

Конкурс.

В порозумінні з Головною Управою УПТ, похмичується конкурс на утиліза-цію сиву (жидучу) при виробстві шпал жидучі від вересня ч. р. Вимагана по-хмича фізика і протакти. Учителька з ви-шньої іспитом, курсом румунок або реїт мають похмичство. Платити як «хрес-тичні» похмич. Поділяти вносити о Діа-кні при укринської жидучі семінарі в Самборі. — Вид-л Крунина УПТ. 1634 2-2

8 злот.

конкурс члентів класової діотерії до 1-ої класи. Шлях має 32 злот. Шам-сін гри великі. Кожний другий має мусить виграти. Виграш разом ви-носить 6 міліонів, гол. загара 300.000. Тагеліна 1, кл. 8 і 9 класів. Банковий Дім ШЦ і ХАС, Львів, пл. Маріївська 7 (ріг Консерва). 1575 5-10

Загальні Збори

кооператив „УКРАЇНСКА КАСА“ для торгова і промислу в Львові відбудуться в невідомо дня 20. берез-ня 1925 о год. 14. попоз. в будинку гімназії з таким голдом: 1) відбиття прото-колу, 2) вибір одного члена Наддніпр-діа, 3) вибір Управу, 4) висисання. В раз несприятливості викиданого числа злот, відбудуться збори того самого дня, а тім самим локалі, з тихсамим порядком о годіву півнішше. Надднірна Рада. 1642 1-1

Ширіть наш часопис!